

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 września 2013r.

Sąd Okręgowy w Suwałkach III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Piotr Witkowski
Protokolant:	sekr. sądowy Marta Majewska-Wronowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 20 września 2013r. w Suwałkach

sprawy **M. D.**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

o rentę z tytułu niezdolności do pracy

w związku z odwołaniem M. D.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

z dnia 10 lipca 2012 r. znak I- (...)

oddala odwołanie.

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. decyzją z dnia 10.07.2012r. odmówił **M. D.** prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

W uzasadnieniu wskazał, że w myśl przepisów ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t. jedn. Dz. U. z 2009r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.) prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy przysługuje osobie, która stała się niezdolna do pracy, a ponadto spełnia warunki wymagane do uzyskania prawa do tej renty. Niezdolną zaś do pracy w rozumieniu art. 12 wskazanej ustawy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania tej zdolności po przekwalifikowaniu.

M. D. nie ma prawa do renty, gdyż Komisja Lekarska ZUS w dniu 2.07.2012r. ustaliła, że nie jest on niezdolny do pracy.

W odwołaniu od tej decyzji M. D. domagał się przyznania mu prawa do renty. nie zgadzał się z decyzją lekarzy orzeczników ZUS, gdyż uważał, że jego obecny stan zdrowia nie pozwala u na podjęcie pracy. Leczy się w poradni neurologicznej z powodu bólu w kręgach szyjnych, z którego to powodu ma silne zawroty głowy powodujące niestabilność w poruszaniu się. W takim stanie nie jest zdolny do pracy. Nie ma zaś środków do życia i na leczenie.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, uzasadniające jak w zaskarżonej decyzji.

Sąd Okręgowy w Suwałkach ustalił i zważył, co następuje:

Odwołanie nie może być uznane za uzasadnione.

W obliczu mianowicie opinii biegłych sądowych odwołującego się nie można było uznać za niezdolnego do pracy.

Na potrzeby Zakładu Ubezpieczeń Społecznych oceny niezdolności do pracy, stosownie do art. 14 ust.1, 2a i 2e ustawy o emeryturach i rentach z FUS, dokonuje w formie orzeczenia lekarz orzecznik Zakładu, a gdy osoba zainteresowana wniesie do tego orzeczenia sprzeciw, komisja lekarska Zakładu. Na potrzeby natomiast postępowania sądowego stosowniej oceny niezdolności do pracy dokonują na podstawie art. 278 kpc biegli lekarze sądowi.

Tymczasem wszyscy biegli sądowi lekarze: dr n.med. R. Z. z zakresu neurologii, dr n.med. Z. H. z zakresu chorób wewnętrznych, lek. med. J. T. z zakresu okulistyki, dr hab.med. W. Ł., lek. med. G. K. z zakresu ortopedii i D. M. z zakresu medycyny pracy nie uznali odwołującego się za niezdolnego do pracy.

Biegli sądowi lekarze R. Z., Z. H. i J. T. rozpoznali u odwołującego się: przewlekły zespół bólowy kręgosłupa szyjnego i lędźwiowego w przebiegu zmian zwyrodnieniowych, zwyrodnienie stawów obwodowych, stan po urazie oka lewego ze ślepotą tego oka, nadciśnienie tętnicze I stopnia, otyłość, hiperlipidemię i stłuszczenie wątroby.

Biegli W. Ł. i D. M. rozpoznali podobnie, bo zmiany zwyrodnieniowo-przeciążeniowe kręgosłupa szyjnego z dyskopatią C3/C4 bez cech podrażnienia korzeni szyjnych, zespół podstawno-kręgowy, zmiany zwyrodnieniowe stawów korzeniowych i ślepotę oka lewego, przy czym D. M. potwierdziła jeszcze hiperlipidemię. Biegły G. K. ostatecznie rozpoznał zaś u odwołującego artrozę obu stawów kolanowych.

Wszyscy jednak biegli sądowi uznali, że stwierdzone schorzenia u odwołującego się i stopień ich nasilenia nie mogą go czynić niezdolnym do pracy zarobkowej. Szczególnie dotyczyło to podkreślanych przez odwołującego się dolegliwości chorobowych związanych z kręgosłupem i narządami ruchu. Biegli lekarze orzekli bowiem, że stwierdzone schorzenia nie powodują dysfunkcji narządów ruchu aż w takim stopniu, aby można było mówić o długotrwałym ograniczeniu w zdolności do pracy zgodnej z kwalifikacjami hydraulika i monter instalacji sanitarnych. W zakresie bólów kręgosłupa biegli stwierdzili mianowicie, że w badaniu przedmiotowym dominują objawy lokalne przykręgosłupowe, lecz bez objawów korzeniowych zespołu bólowego i bez cech uszkodzenia obwodowego układu nerwowego. Stawy zaś obwodowe są wizualnie niezmiennione, z dobrą ruchomością. Wprawdzie, jak wskazał biegły lekarz z zakresu neurologii W. Ł., wykazana badaniem MR zmiana w postaci dyskopatii kręgosłupa szyjnego na poziomie C3/C4 może wymagać leczenia szpitalnego, i w tym nawet operacyjnego, to jednak można to przeprowadzić w ramach typowego zwolnienia chorobowego. Biegły natomiast lekarz z zakresu ortopedii wskazał, że choć zdjęcia RTG stawów kolanowych wykazały cechy średnio zaawansowanych zmian zwyrodnieniowych, to odwołujący się wymaga tylko okresowych zabiegów rehabilitacyjnych i suplementacji środkami p/zapalnymi. W dalszej zaś perspektywie do rozważenia pozostaje ewentualna protezoplastyka stawów kolanowych. Badaniem bowiem przedmiotowym stwierdzono jedynie niewielkie ograniczenie ruchomości prawego stawu kolanowego z zadowalającą funkcją motoryczno-statyczną kończyn dolnych.

Jak natomiast wypowiedział się Sąd Najwyższy, choćby w wyroku z dnia 14.03.2007r. III U 130/06 (LEX 368973), ustaleń w sprawie o świadczenie rentowe w zakresie medycznym nie można oprzeć wbrew opinii biegłych lekarzy sądowych. Jak czytamy w tym wyroku dopiero ustalenia biegłych lekarzy sądowych dostarczają sądowi wiedzy specjalistycznej koniecznej do dokonania oceny stanu zdrowia osoby ubiegającej się o świadczenia rentowe, w tym rodzaju występujących schorzeń, stopnia ich zaawansowania i nasilenia związanych z nimi dolegliwości. Również w uzasadnieniu wyroku z dnia 12.01.2010r., sygn. I UK 204/09 (LEX 577813) Sąd Najwyższy wskazał, iż w sprawie, której przedmiotem jest prawo do renty z ubezpieczenia społecznego, warunkująca powstanie tego prawa ocena niezdolności do pracy w zakresie wymagającym wiadomości specjalnych musi znaleźć oparcie w dowodzie z opinii biegłych posiadających odpowiednią wiedzę medyczną adekwatną do rodzaju schorzeń ubezpieczonego. Tak samo wypowiedział się Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 24.02.2010r. II UK 191/09 – LEX 590238 i Sąd Apelacyjny w Gdańsku w uzasadnieniu wyroku z dnia 19.09.2012r., sygn. III AUa 462/12 (LEX 1220777). Ze względu mianowicie na

specjalistyczny charakter wiedzy wymaganej przy ocenie rodzaju schorzeń i stopnia ich zaawansowania decydujących o zdolności danej osoby do pracy sąd zobligowany jest oprzeć się na opinii biegłych i nie może dokonywać ustaleń we wskazanym powyżej zakresie wbrew wnioskowi wynikającemu z prawidłowo sporządzonych i uzasadnionych opinii biegłych sądowych. Subiektywne zatem odczucia odwołującego się, że nie może pracować, nie mogą mieć znaczenia w sprawie. Sąd bowiem musi kierować się ustaleniami biegłych lekarzy sądowych, którzy posiadają w tym względzie specjalistyczną wiedzę. Nie może orzekać na przekonaniu osoby odwołującej się o niezdolności do pracy. Sam więc fakt, że odwołujący się nie może, jak uważa, pracować, nie może przesądzać o otrzymaniu przez niego renty.

Sąd zaś podzielił opinie biegłych sądowych, gdyż są jasne i logiczne. Zostały przy tym sporządzone przez lekarzy odpowiednich specjalności. Sąd nie miał zresztą powodów aby tych opinii nie podzielić, ponieważ nie zawierają żadnych sprzeczności i opierają się na przeprowadzonych badaniach odwołującego się.

Konkluzje tymczasem opinii biegłych lekarzy sądowych są zbieżne z ustaleniami organu rentowego.

W tym stanie trudno podzielić argumentację odwołującego się o jego niezdolności do pracy, którą tak szeroko przedstawiał w swoich pismach procesowych, opisując swoje stany chorobowe. Niewątpliwie odwołujący się takie posiada i wymagają leczenia specjalistycznego, jednak ich stopień nasilenia nie czyni go niezdolnym do pracy, gdyż – jak wynika ze wszystkich opinii – nie ograniczą go w znacznym stopniu do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji. Tylko natomiast kiedy, jak stanowi art. 12 ust. 2 i 3 powołanej ustawy o emeryturach i rentach z FUS, osoba utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, jest całkowicie niezdolną do pracy, zaś kiedy utraciła w znacznym stopniu zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji, jest częściowo niezdolna do pracy. W przypadku odwołującego się taki natomiast stan na dzień wydania zaskarżonej decyzji nie istniał. Trzeba to podkreślić, gdyż odwołujący się nie podnosił w odwołaniu i początkowym biegu postępowania sądowego kwestii chorych kolan, co dopiero uczynił w końcowym etapie postępowania, wskazując, że mają być operowane. Jeżeli więc z racji tego schodzenia będzie w przyszłości długotrwale niezdolny do pracy, może wtedy wystąpić z nowym wnioskiem o rentę.

Zgodnie tymczasem z art. 477⁹ § 1 kpc i art. 477¹⁴ kpc oraz utrwalonym orzecznictwem, postępowanie w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych ma charakter odwoławczy i kontrolny, a zakres rozpoznania Sądu ogranicza stan faktyczny i prawny istniejący w chwili wydania decyzji przez organ rentowy (m.in. wyrok Sądu Najwyższego z 13.09.2005r., I K 382/04 i inne, przytoczone w uzasadnieniu tegoż wyroku, wyrok Sądu Najwyższego z 5.04.2007r., UK 316/06).

Mając zatem powyższe na względzie, Sąd Okręgowy na mocy art. 47714 § 1 kpc oddalił odwołanie.

PW/mmw

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)